

42. Szentháromság utáni tizenkettedik vasárnap.MEGMARAD A REMÉNY .

1 Korinthus 13,13
Zsoltár 62,1-13

A hit, remény, szeretet hármasságában a remény van középen, ez köti össze a hitet a szeretettel. Így kell lennie ennek a mi életünkben is.

Mi a remény?

A hit fogalmának meghatározására találtunk a Bibliában rövid, tömör meghatározást. Emlékezzünk csak: "A hit a reménylett dolgoknak a valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés." A remény meghatározását így nem találjuk meg. De ha tovább kutatunk utána, és megvizsgáljuk, hogy a Biblia tanítása szerint mi a remény, találunk három példát, amely igazít bennünket.

Az első példa Ábrahám példája. Isten ígéretet tett Ábrahámnak, hogy fia születik, s hogy annyi lesz a leszármazottja, mint az ég csillaga. De ekkor már "Ábrahám és Sára élemedett kerü öregek voltak és Sáránál megszűnt az asszonyi természet." /Gen 18,11/ S mit csinált Ábrahám? Hallgassuk csak Pál apostolt, mit mond erről: "Aki reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondott: Így léssen a te magod." /Rm 4,18/ Íme ez a bibliai reménység, "reménység ellenére reménykedni". Ez nem az emberi számítás szerinti reménység.

A második példa ugyancsak Ábrahám életével kapcsolatos. A Zsidókhoz írt levélben említi a Szentírás, ahol Ábrahám